

28 mei 2023 (Pinksteren)

Anton Milh o.p.

Beste zusters en broeders,

Sommige protestantse gemeentes hebben het Pinkstergebeuren vernauwd tot glossolie, het spreken in tongen. Extatisch, meestal onbegrijpelijk geschreeuw is er teken van inwoning van de heilige Geest, van het toebehoren tot de ware gelovigen. Dit fenomeen bestond al ten tijde van Sint Paulus, die het met argwaan bekeek. Hij sloot niet uit dat het om een genadegave kon gaan, maar vond dat het maar zelden ten dienste stond van de gemeenschap. Immers, wat hebben je medegelovigen aan je goddelijke inspiratie, wanneer ze geen jota begrijpen van wat je zit uit te kramen? Denk maar aan iemand die iets probeert uit te leggen aan een ander die zijn taal niet verstaat: dikwijls gaat hij luider en meer gearticuleerd spreken, alsof de ander het dan opeens wél zal begrijpen. Paulus vergelijkt het met een slecht afgestemd instrument: er komen enkel valse noten uit zodat je het muziekstuk niet eens kunt herkennen. Of nog met een klaroenblazer, die een onduidelijk signaal geeft: de ruiters weet niet of ze nu moet aanvallen dan wel terugtrekken.

Deze vernauwing tot het spreken in tongen, is des te merkwaardiger daar zowel het Evangelie als de Handelingen wel degelijk enige *duidelijkheid* geven over het Pinkstergebeuren. In de eerste plaats wat de *vorm*, de taal zelf betreft: ze spraken tot de bevolking van Jeruzalem, een smeltkroes van culturen, in de verschillende talen van herkomst. Ieder werd aangesproken in zijn of haar moedertaal: Grieks, Latijn, Hebreeuws,

Arabisch of welke taal dan ook uit het Nabije of Verre Oosten. In de tweede plaats verschaft de Schrift ons duidelijkheid over de *inhoud* die werd meegedeeld op Pinksteren. In de Handelingen gaat het over “Gods grote daden” die worden geproclameerd, waarschijnlijk de opstanding van Jezus uit de doden. Maar bij Johannes gebeurt nog iets interessanter. De gave van de heilige Geest wordt gekoppeld aan de vergeving van de zonden: “Ontvang de heilige Geest. Wier zonden gij vergeeft, hun zijn ze vergeven, en wier zonden gij niet vergeeft, hun zijn ze niet vergeven.”

Met Pinksteren zendt God ons zijn Geest, niet alleen opdat wij het Evangelie zouden verkondigen, zoals we wel eens geneigd zijn te denken, maar om de ketenen van de zonde te verbreken, die de mens gevangen houden. Met Pinksteren wil God van ons vrije mensen maken. En God heeft humor: het teken van de bevrijding van de zonden, het teken van de Geest, is het spreken in verschillende talen. Maar was net dat niet Gods straf voor een van de allereerste zonden, namelijk de bouw van de toren van Babel, zoals verhaald in het boek Genesis? Daar was de mens slaaf geworden van zijn eigen ambitie. In zijn hoogmoed wilde hij een toren bouwen tot bij God, eerst om contact te leggen, dan allicht om God van zijn troon te stoten. God zaait spraakverwarring en zo verdeeldheid onder de mensen. Nu echter brengt Hij in die verdeeldheid eenheid aan.

In de veelheid aan talen, laat God het ene Evangelie van Jezus Christus weerklinken. Want dat is de opdracht die voortkomt uit onze bevrijding van de zonden. Als vrije mensen het Evangelie verkondigen aan de hele mensheid, in alle talen. Het is een vrijheid die eigen is aan de Geest, die waait waar Hij wil. Waar *Hij* wil, en dat is niet per se waar *wij* willen. In de sequentie *Veni, Sancte Spiritus*, die dikwijls met Pinksteren wordt gezongen, vragen we dat de Geest opnieuw buigzaam zou maken wat verstard is. En het is zeker: er is één iemand ‘koppiger’ dan wijzelf, en dat is God, die door zijn doorzettende Geest onze koppigheid wil doorbreken. In zijn exhortatie *Evangelii gaudium*, over de vreugde van het Evangelie, schrijft paus Franciscus dat “er geen grotere vrijheid is dan zich te laten dragen door de Geest, door ervan af te zien alles te berekenen en te controleren, en het Hem mogelijk te maken ons te verlichten, te leiden, te drijven waarheen Hij wil. Hij weet goed wat er in iedere tijd en op ieder

ogenblik nodig is” (nr. 280). Dus geen verkramppt vasthouden aan onze eigen, uitgestippelde weg, maar overgave in vrijheid aan Gods wegen.

Bidden wij dan in deze eucharistie: God, zend uw heilige Geest, opdat wij bevrijd worden van alle zonden, om het Evangelie van uw Zoon te kunnen verkondigen, in een taal waarin uw boodschap van Verrijzenis en Bevrijding verstaanbaar is voor alle mensen. Amen.